

Vluchtelingen zijn weer mens

John Oomkes

j.oomkes@hollandmediacombinatie.nl

plek waar de vluchtelingen hun eerste woordjes Nederlands oppik-ten, maar ook hun oude ambacht - ontwerpen en naaien - konden oppakken.

Na een tijdje deel uitgemaakt te hebben van Gather (in de oude V&D) staat Sûr Atelier nu op eigen benen in een eigen winkelpand, naast Brandmeesters in de Schagchelstraat. Lara Scot begeleidt hen nog steeds, nu met haar goede Haarlemse vriendin Fang Goei (48) in de zijspan.

Hun opgave is een tweeledige. Aan de ene kant ervoor zorgen dat de Koepelaars beter geïntegreerd raken in de samenleving, aan de

andere kant bewerkstelligen dat ze straks in hun eigen onderhoud kunnen voorzien. Sûr moet daar-om een echt merk worden; een blijk van de wil hier te verankeren, het uitbouwen naar een zekere toekomst. Sûr is niet voor niets Frans voor 'zeker', 'veilig'.

Lara: „Voordat deze mensen met burgeroorlog en levensgevaar werden geconfronteerd, hebben zij altijd gewerkt om in hun levenson-derhoud te voorzien. Dus zetten ze zich nu hier weer in.”

Fang: „Wij hebben een missie en een doel. Alleen, er staat niets zwart op wit: zo van, daar en daar moeten we uitkomen. Wij kennen

niet de strenge winstnormen van een commercieel bedrijf. Voorop staat dat Sûr deze mensen op eigen benen leert staan. Straks zonder uitkering.

Dat dakje op Sûr symboliseert een dak boven je hoofd.”

Lara: „Zal ik je mijn droom vertellen? Wij kennen ook nog een schoenmaker, iemand die glas graveert, iemand die sieraden maakt, kan illustreren, een kunstenaar. Mijn droom is eigenlijk een plek te hebben waar iedereen zijn eigen ambacht kan uitoefenen, en op den duur zijn eigen klanten kan bereiken en bedienen. Nog belangrijker daarbij is dat we opereren

met een eigen merk en een eigen stijl. Sûr moet herkenbaar worden met kleding op maat, gemaakt met oog voor de klant.”

De gemeente Haarlem steunt Sûr met een eenmalige startsubsidie van vijftig mille. Scott haar team steken dat nu in het pand en de inrichting daarvan in de Schagchelstraat en - in het verlengstuk daar-van - in het motiveren. Lara: „We noemen het empowerment. We hebben geen prestatieverplichting richting de gemeente. Belangrijk is namelijk of deze gevluchte mensen het hier gaan redden. Niet ik, ik ben niet belangrijk. Deze shop gaat over mensen.”

Sweatshop

Fang: „Dit is nog een beetje af-wachten, kijken hoe het loopt. We hebben met de gemeente de af-spraak gemaakt om ons in te zet-ten voor de mensen zelf.”

Lara: „We willen vermijden dat deze mensen terecht komen in een illegale sweatshop. Dat soort naa- teliers heb je ook in Nederland - overigens ook in Haarlem - waar mensen dag en nacht gedwongen worden te werken. Ik besef dat er weinig plek is voor een ambacht, dat op een mooie en goede manier wordt uitgeoefend. Tegelijkertijd is er wel behoefte is aan hun vakbe- kwaamheid en producten.”

Voor Lara gaat geen zee te hoog. Inrichten, patronen helpen knip-pen, mensen door hun onzekerhe-den loodsen. Er is ook nog een potentieel probleem. Lara: „Mijn grootste probleem wordt loslaten.” Fang: „Dat hebben we ook over-wonnen bij het opvoeden van onze kinderen. Die gaan ook ooit het huis uit.”

Lara: „Er bestaat veel belangstel-ling bestaat om van Sûr deel uit te maken. Er zullen mensen uitvlie-gen. Maar ik kan ze niet loslaten.” Fang: „Ze gaan onder je vleugels vandaan. Op den duur. Dat is goed.”

Zelfvertrouwen

Scot: „Deze mensen moeten door. Dat kan door hen Nederlands goed bij te brengen. De taal staat echt op één. Die gaat als ze bij Sûr werken met stappen vooruit, en na taal komt zelfvertrouwen. Dat zie je met sprongen toenemen. Kortom, ze zijn weer iemand, betekenen weer wat.”

Een menswaardig bestaan omvat inderdaad meer dan bed, bad en brood. Al in de Koepel begeleidden Lara Scot en Willemijn Cerutti en een handvol andere Haarlemse vrijwilligers daarom asielzoekers vanaf het eerste moment. Zij cre-